

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.V.35.646/2011/4.szám

A Kúria a dr. Péntek Zoltán ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a dr. Molnár Krisztián jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala (...) alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. július 1. napján kelt 11.K.34.208/2010/12. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 11.K.34.208/2010/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság az ...Zrt-vel szemben 2009. november 12-én indult eljárásban megállapította, hogy az „....” műsorhoz kapcsolódóan,kvízzjáték elnevezéssel telefonos nyereményjáték szervezésére került sor, amit a felperes készített és szállított le a televíziós csatorna részére.

Az eljárás eredményeként az elsőfokú adóhatóság a 2010. május 10. napján kelt ... számú határozatában a felperest, mint szervezőt - szerencsejáték engedély nélküli szervezése miatt - 500.000 Ft bírsággal sújtotta.

Érdemi döntését a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 1.§ (1) bekezdésében, 2. § (2) bekezdésében, 12. § (1)-(2) bekezdéseiben, 12. § (3) bekezdés d.) pontjában és (6) bekezdésében, 37. § 14. pontjában, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra alapította. A bíróság

összegének meghatározásakor figyelembe vette, hogy a felperes egy országos vételkörzetű műsorszolgáltató által sugárzott televízióadás útján, széleskörű nyilvánosságot biztosítva bonyolította le a játékot, és azt is, hogy vele szemben az e jogsértést megelőző 2 éven belül hasonló jogsértés miatt nem került sor bírság kiszabására.

Az alperes a 2010. június 25. napján kelt .../2010. (...) számú határozatában az elsőfokú határozatot - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezést, vagy hatályon kívül helyezés mellett az alperes új eljárásra kötelezését kérte, eljárási és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozott.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes - a felperes érvelésével ellentétben - nem élt vissza hatáskörével, nem sértette meg a Ket. alapelvi rendelkezéseit, eleget tett a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, határozata a bírság jogalapját ésösszegezését tekintve is megalapozott, törvényes, megfelel a Ket. 72. § (1) és (2) bekezdései szerinti formai követelményeknek is.

Az Szjtv. 1. § (1) bekezdése szerinti törvényi feltételek a felperes esetében megvalósultak. Az ügyben a további bizonyítást (más közigazgatási eljárás iratanyagának beszerzésére, per tárgyává tételére, a műsorról készített felvétel megtekintését) azért mellőzte, mert a felperes nem jelölte meg konkrétan, hogy miért tartja helytelennek, illetve hiányosnak a keresettel támadott határozat tényállását, a más ügyekben hozott határozatoknak pedig jelen ügy érdemi eldöntése szempontjából nincs jelentősége.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, kereseti kérelmének helyt adó döntés meghozatalát, vagy a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezését és a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését akként, hogy vele szemben szankció az új eljárásban ne kerüljön alkalmazásra. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg az Szjtv. 1. § (1) bekezdésében, 12. § (5) bekezdésében, a Ket. 1. § (2) bekezdésében, 2. § (2) és (3) bekezdéseiben, 4. § (1) bekezdésében, 5. § (1) és (4) bekezdéseiben, 50. § (1) bekezdésében, 72. § (1) bekezdés e.) pontjában, 72. § (2) bekezdésében, a Pp. 339/B. §-ban foglaltaknak. Sérelmezte bizonyítási indítványainak elutasítását, a jelen üggyel

azonos, illetve hasonló tárgyú ügyekben hozott határozatok, illetve hatósági állásfoglalások figyelmen kívül hagyását. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatokat nem teljes körűen tárta fel, a bizonyítékokat tévesen értékelte, mivel a határozatok szerinti játék nem minősíthető szerencsejátéknak, az alperes nem bizonyította szerencsejáték szervezői minőségét, és elévülés miatt egyébként sem szabhatott volna ki bírságot vele szemben.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp.275. §, BH2002.29.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bírósággal, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A teljes körű, okszerű, logika szabályainak is megfelelő bizonyítékértékelésen alapuló tényállás jogszerű. Az ítélet tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, hivatkozik azokra a jogszabályhelyekre, amelyeken az érdemi döntés alapul, részletezi mindenre kiterjedően azokat a körülményeket is, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak tekintett, utal azokra az okokra, mégpedig helytállóan, amelyek miatt a felperes által előadottakat nem találta bizonyítottnak, rögzíti a felperes által felajánlott bizonyítás mellőzésének indokait is.

A felperes felülvizsgálati kérelemben kifejtett érvelésére figyelemmel rámutat a Kúria arra, hogy a közigazgatási perekben eljáró bíróságok mindig csak az ügyben keresettel támadott közigazgatási határozat jogszerűségéről, avagy jogszerűtlenségéről dönthetnek, tehát nem vonhatják értékelési körükbe az ezen kívüli, más egyedi közigazgatási ügyben hozott, bíróság által felül nem bírált határozatokat, továbbá más hatóság iratát és állásfoglalását

sem, mely utóbbiak egyébként sem tekinthetők jogszabálynak. (Ket. 109. § (1) bekezdése, Pp. 339. § (1) bekezdése, 330. § (1) és (2) bekezdései). Az elsőfokú bíróság e körben helytállóan hivatkozott az 1/2002. KJE jogegységi határozatra is, mely szerint „a törvény előtti egyenlőség elvének érvényesülése nem csorbul, ha a közigazgatási szerv a téves jogértelmezésen alapuló jogalkalmazói gyakorlatát utóbb megváltoztatja, és a jogszabályoknak megfelelő törvényes gyakorlatot folytat”.

A felperes felülvizsgálati kérelmében nem részletezte, hogy a Ket. alapelvi rendelkezéseinek megsértését konkrétan mely tényekre, bizonyítékokra alapozza. A Kúria – a rendelkezésére álló iratokból – azt állapította meg, hogy az alperes eljárása megfelelt a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 13. § (2) bekezdés j.) pontjában, a 273/2010. (XII.9.) Korm.rendelet 11. § (1) bekezdésében, és az Szjtv. 36. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét sem, a felperes maga sem hivatkozott olyan perbeli játékkal azonos esetre, amelyben engedély nélküli szerencsejáték szervezővel szemben a hatóság eltérő jogkövetkeztetésekre jutott volna. Az alperes a tényállás tisztázása érdekében széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, amely során felperes eljárási jogait, így többek között a nyilatkozat tételhez, jogorvoslathoz, észrevételezéshez való jogát gyakorolhatta, és nem volt korlátozva az iratbetekintésben sem. Kiemeli e körben a Kúria azt is, hogy a felperes által hivatkozott DVD releváns tényállási elemeit a jegyzőkönyv, továbbá a határozatok is tartalmazzák, és az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy mindezek ismeretében a felperes konkrétumok megjelölése nélkül tette vitássá a tényállást. A felperes a perben a Pp. 164. § (1) bekezdésében eljárva nem bizonyította konkrét adatok, tények, tényállási elemek és ehhez kapcsolódó bizonyítékok megjelölésével a keresetében előadottakat. Felülvizsgálati kérelmében sem nevesítette, hogy melyek lennének azok az általa relevánsnak ítélt tényállási elemek, amelyek valóságtartalmát kétségbe vonja, illetve amelyek tekintetében az alperesi, illetve ítéleti tényállást hiányosnak, tévesnek tartja, csupán a határozatokban megjelölt tények alperesétől, bíróságától eltérő értékelését terjesztette elő.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatokból helyes jogi értelmezéssel állapította meg, hogy a felperes által szervezett játék az Szjtv. 1. § (1) bekezdése szerinti szerencsejátéknak minősül, amelyhez az Szjtv. 2. § (2) bekezdéses értelmében engedély szükséges, amivel a felperes nem rendelkezett. Az alperesnek nem kellett külön kimondania, hogy a felperes megfelelt az Szjtv. 37. § 15. pontjában foglaltaknak, mivel a felperest az Szjtv. 12. § (1) bekezdés hatálya alá tartozónak kell tekinteni, mert az Szjtv. hatálya alá tartozó tevékenységet végzett.

Nem osztja a Kúria a felperes azon felülvizsgálati kérelemben kifejtett jogi álláspontját, mely szerint a perbeli játékban nem valósult meg az Szjtv. 1. § (1) bekezdésének 2. mondata, vagyis az, hogy a nyeres, vagy vesztes kizárólag, vagy túlnyomó részt a véletlenen múlt volna. Az a tény ugyanis, hogy a felperes a kérdések feltevésével együtt válaszlehetőségeket is megadott, egyértelműen növelte annak esélyét, hogy a játékos helyes választ adjon, tehát a válaszlehetőségek biztosítása tudás szerepét korlátozó tényezőnek minősül. A válaszadásra megadott idő is befolyásolta a játék szerencsejáték jellegét. A külső segítség igénybe vétele pedig a játékos egyéni tudását, képességét szorítja háttérbe. Az a tény, hogy a játékból a tudáselemet nem lehet teljes körűen kirekeszteni, még nem zárja ki a játék szerencsejátékká minősítését. A perbeli esetben - a rendelkezésre álló adatok szerint - a játékban való részvételi feltételek olyan módon kerülnek kialakításra, hogy nem az egyes játékosok tudása, ismerete, szellemi képessége volt a döntő, hanem a véletlen, ezen múlt, hogy több játékos közül kit sorsol ki a gép nyertesként. Az a tény, hogy a felperes a nyertes személyét a helyesen válaszolók közötti sorsolással választotta ki a játék kimenetelében egyértelműen a véletlen túlnyomó szerepét biztosította, illetve tette meghatározóvá.

Az Szjtv. 12. § (5) bekezdése értelmében nem lehet bírságot kiszabni a mulasztásnak vagy a kötelezettségszegésnek az állami adóhatóság tudomására jutásától számított 6 hónapon, illetve az elkövetéstől számított 2 éven túl. Az elsőfokú adóhatóság 2009. november 12-én a felperesi játék internetes honlapról való letöltése következtében jutott olyan információk birtokába, amelyből arra következtethetett, hogy a felperes által végzett tevékenység engedély nélküli szerencsejáték szervezésnek minősülhet. A határozatát pedig 2010. május 10-én hozta meg, tehát a tudomására jutástól számított 6 hónapon, illetve elkövetéstől számított 2 éven belül, ezért az „elévülésre” alapított felperesi érvelés alaptalan. (Kfv.III.27.149/2006/5. és Kfv.III.37.107/2006/6.).

Az Szjtv. 12. § (1) bekezdése kimondja, hogy az állami adóhatóságnak a szerencsejáték szervezőt, illetve az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet végző bármely szervezetet, vagy személyt a (2)-(3) bekezdésekben foglaltak szerinti bírság megfizetésére kell köteleznie. Mindebből következően az állami adóhatóság nem tekinthet el a bírság kiszabásától, tehát az objektív jogkövetkezmény alkalmazásától, ha e törvényi feltételek megvalósulnak. Tekintettel arra, hogy a felperes az állami adóhatóság engedélye nélkül végezte a szerencsejáték szervezői tevékenységet fennálltak az Szjtv. 12. § (3) bekezdés d.) pontja szerinti törvényi feltételek. Ez utóbbiak értelmében pedig a kiszabható bírság 500.000 Ft-tól 10.000.000 Ft-ig terjedhet.

Mérlegelésre, tehát az állami hatóságnak csak a tekintetben volt jogköre, hogy a felperes terhére, illetve javára szóló körülmények egybevetése alapján a kiszabható összeg minimuma és maximuma között határozza meg a bírságösszeget. Az alperes a bírságot az Szjt. 12. §(3) bekezdés d.) pontja szerinti törvényi minimumban állapította meg, ezért ez jogszerű, mivel nincs jogszabályi lehetőség kevésbé hátrányos, tehát kisebb összegű jogkövetkezmény alkalmazására. Az alperes határozata, továbbá a jogerős ítélet - az előzőekben részletezettekre figyelemmel - a felperes által vitatott körben nemcsak a jogalap, hanem az összegszerűség tekintetében is törvényes, nem sérült a Pp. 339/B. §-a sem, és nem állapítható meg olyan ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértés sem, amely alapot adhatna a jogerős ítélet, vagy a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a hatályában fenntartotta. (Pp. 275. § (3) bekezdése)

A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2012. július 5.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró